STAND DER MAAN.

2 Maart . . . . . . LAATSTE KWARTIER.
10 » . . . . . NIEUWE MAAN.
18 » . . . . . EERSTE KWARTIER.
25 » . . . . . VOLLE MAAN.

WATERGETIJEN.

		Hoog Water.	Laag Water.
5 WOENSDAG . . .	's morg.	2-15	av. 8-15
6 DONDERDAG.		3-00	9-00
7 VRIJDAG		3-45	9-45
8 ZATURDAG		4-30	10-30

SURINAAMSCHE COURANT.

A°. 1834. WOENSDAG, DEN 5den MAART. N°. 19.

PARAMARIBO.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

Den 4 Maart 1834.

Namens Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, wordt bij deze bekend gemaakt, dat de zetting van het Brood bepaald is, als volgt:

Het BROOD van 8 Cents, moet wegen 7 Oncen.

En dat van 4 Cents, 3 Oncen en 1 Lood. Wordende alzoo alle Broodbakkers gelast, zich daarna te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,

G. A. VAN DER MEE.

BURGERLIJKE STAND.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

Den 27 Februarij 1834.

Heden zijn ten Gouvernements-huize in *ondertrouw* opgenomen:

MACHIEL ISAAK DE VRIES, *jongman*, oud 22 jaren en RACHEL NATHAN LEVY, *jonge dochter*, oud 17 jaren, beide geboren en woonachtig alhier,

JOSEPH HEIDEMANS, *jongman*, oud 22 jaren en DIENTJE MOZES COSTER, *jonge dochter*, oud 23 jaren, beide geboren in *Amsterdam* en woonachtig in deze Kolonie.

In kennisse van mij,

Eerste Commies ter Secretarij voornoemd,

G. S. DE VEER.

Edictale Citatie.

(5959) Uit krachte van het appoinctement van dagvaarding bij openbare Edicte *ad valvas curiœ*, in dato 19 Februarij 1834, verleend door het Geregtshof te *Suriname*, op de rekeste van SAMUEL ABRAHAMS WITTERING en HENDRIK KAMERLING, in kwaliteit als Executeuren van den Boedel van wijlen JOHN HEWITT, blijkens Testamentaire dispositie door denzelven, in dato 24 Mei 1833, in besloten form gepasseerd, en den 26 daaraanvolgende morte geconfirmeerd, impetranten van Edictale Citatie.

Zoo worden door den Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, bij openbare Edicte *ad valvas curiœ* gedagvaard, gelijk ik dagvaar bij dezen alle Binnenlandsche Crediteuren, mitsgaders elk en een iegelijk binnen 's lands, die eenig regt, actie of pretentien, van wat aard of natuur ook tot lasten den Boedel en Nalatenschap van wijlen JOHN HEWITT, zouden vermeenen te hebben, geimpetreerden en gedaagden.

Omme te compareren ter gepriviligeerde rol van het Geregtshof te *Suriname*, welke zal gehouden worden in de maand Maart 1834, ten einde zich aldaar als Crediteuren of anderzins bekend te maken, en hunne regten, actien en pretentien te verifieeren, om na accoord-bevinding voldoening te erlangen, ofte wel hunne actien binnen den tijd van *zes* weken na de bekendmaking tegen de impetranten qq. te instituëren, op pœne dat bij foute van dien, hun zal worden opgelegd een *perpetium silentium*, of eeuwig stilzwijgen.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie zoude kunnen of mogen pretenderen, heb ik deze gepubliceerd en geaffigeerd alhier aan *Paramaribo*, den 20sten Februarij 1834.

N. L. BRAAM,
Exploicteur.

Edictale Citatie.

(5958) Uit krachte van het appoinctement van dagvaarding bij openbare Edicte *ad valvas curiœ*, in dato 19 Februarij 1834, verleend door het Geregtshof te *Suriname*, op de rekeste van SAMUEL ABRAHAMS WITTERING en HENDRIK KAMERLING, in kwaliteit als Executeuren in den Boedel van wijlen JOHN HEWITT, blijkens Testamentaire dispositie door denzelven, in dato 24 Mei 1833, in besloten form gepasseerd, en den 26 daaraanvolgende morte geconfirmeerd, impetranten van Edictale Citatie,

Zoo worden door den Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, bij openbare Edicte *ad valvas curiœ* gedagvaard, gelijk ik dagvaar bij dezen, alle Buitenlandsche Crediteuren, mitsgaders elk en een iegelijk buiten 's lands, die eenig regt, actie of pretentien, van wat aard of natuur ook tot lasten den Boedel en Nalatenschap van wijlen JOHN HEWITT, zouden vermeenen te hebben, geimpetreerden en gedaagden.

Omme te compareren ter gepriviligeerde rol van het Geregtshof te *Suriname*, welke zal gehouden worden in de maand Augustus 1834, ten einde zich aldaar als Crediteuren of anderzins bekend te maken, en hunne regten, actien en pretentien te verifieeren, om na accoord-bevinding voldoening te erlangen, ofte wel, hunne actien binnen den tijd van *zes* weken na de bekendmaking tegen de Impetranten qq. te instituëren, op pœne dat bij foute van dien, hun zal worden opgelegd een *perpetium silentium* of eeuwig stilzwijgen.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie zoude kunnen of mogen pretenderen, heb ik deze gepubliceerd en geaffigeerd alhier aan *Paramaribo*, den 20sten Februarij 1834.

N. L. BRAAM,
Exploicteur.

ADVERTENTIËN.

Aanbesteding.

De *Administrateur van Financiën*, zal onder nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, aan de minst inschrijvenden aanbesteden, de *onmiddelijke* levering aan het Gouvernement alhier van:

(4403) *Vier Duizend Vier Honderd Drie* Ellen WIT LINNEN ⅘ breed;

op de conditien en voorwaarden, welke voor de Gegadigden aan het Lokaal der Financieële Administratie ter *visie* liggen; alwaar de verzegelde inschrijving-billetten; vergezeld van Monsters, zullen worden aangenomen tot Zaturdag den *achtsten* dezer, des morgens ten *tien* uren.

Paramaribo den 3 Maart 1834.

De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

(5957) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 7den Maart 1834, des morgens *negen* uren, ter Kastelenije van gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De PLANTAGIE *LA PREVOYANCE*, gelegen aan de rivier *Saramacca*, ter linkerhand in het opvaren tusschen de Plantagien *de Dankbaarheid* en *Mijn Vermaak*, aankomende de Erven wijlen JULIAAN FRANÇOIS FRIDERICI.

Den GROND *LIJ GELUK*, gelegen aan het gedolven Kanaal van *Matappica*, ter regterhand in het opvaren tusschen de Plantagien *Felix* en *Spieringzorg*, toebehoorende als voren.

En de PLANTAGIE *VADERSZORG*, alsmede de GRONDEN van *BODENBURG* en *CARELSDEEL*, gelegen aan het gedolven Kanaal van *Matappica*, ter linkerhand in het opvaren, de eerste tusschen de Plantagie *Beudslust* en den Grond van *Alderad*, en de beide laatsten tusschen de Gronden van *Alderad* en *Bruinendaal*, alle aankomende als voren.

Paramaribo den 22 Februarij 1834.

De Exploicteur,
N. L. BRAAM.

(9493) Op heden overleed alhier, tot onze bittere droefheid, na eene kortstondige ziekte van weinige dagen, onze zeer waarde Vader, de WelEd. Gestrenge Heer J. J. F. DE FRIDERICI Jr., *Oud Raad in den Hove van Policie en Criminele Justitie en Oud Kolonel der Schutterij dezer Kolonie*, in den ouderdom van 52 Jaren en 9 Maanden.

Paramaribo den 27 Februarij 1834.

H. M. WOLFF DE FRIDERICI.
Mede voor mijne Zuster en Broeder.

(11831) *HEDEN NADEMIDDAGS* om 4 uren VENDU, ten Huize aan de *Kromme Elleboogstraat*, schuins over den WelEd. Heer P. D. BENNERNAGEL.

(11669) Den ondergeteekende voornemens zijnde deze Kolonie te verlaten, verzoekt diegenen die te vorderen hebben, betaling te komen ontvangen, en herindert tevens alle de Debiteuren van GEBRs. REIJNS of E. REIJNS, hun verschuldigde te willen voldoen, daar hij niet voornemens is, veel openstaande rekeningen achter te laten.

Tevens biedt hij uit de Hand, op favorable condities, te *KOOP* aan: Hun HUIS en PAKHUIZEN, alsmede de nog overige GOEDEREN.

Paramaribo den 3 Maart 1834.

C. REIJNS.

(11674) Wed. E. BEAKES geb. DORNER vertrekt.

(11672) Wed. Mr. Dn. J. PRESBURG en Dochtertje vertrekken.

(11673) MARTHA van PRESBURG vertrekt.

NIEUWSTIJDINGEN.

UITTREKSELS uit de DEMERARYSCHE COURANTEN:

Alles spreekt hier van oorlog, de Fransche journalen voeren hevig uit tegen Rusland; en de Engelsche stemmen hier beleend in, het kan niet toegestaan worden (schrijft de Journaal des Debat) dat Rusland de zwarte zee in een Russische meer herschept, de aanmatiging van Rusland zoude de ruine van de Engelsche commerce worden: antwoord de Times. Wij kunnen onze stem niet met de andere journalen vereenigen om oorlog uit te roepen en dat het ons nationaal eer geld. Wat gaat het de nationaal eer aan om met groote kosten keizer *Nicolaas* te verhinderen om de Russische vlag te Konstantinopel te heischen. Het Turksche Keizerrijk door den aart deszelf regerings vorm geen gelijk voortgang in konsten en wetenschappen met andere landen kunnen houden is zijn ontbinding nabij. Dat kan geen aardsche mogendheid meer verhinderen, Egipte en Griekenland zijn alreeds er van afgescheiden, zijn onderdenen *zijn reeds* in opstand, de Pachas in onderscheidene plaatsen vormen hun eigen kleine Koningrijken, den Sultan is zonder armee en zonder revenue. Hij is alreeds verplicht geweest om de hulp van Rusland tegen zijn eigen onderdanen in te roepen en zijn heerschappij moet of liever is alreeds in het niet gevallen, onder deze omstandigheden heeft Rusland (dewelke een magtig Keizerrijk zijnde onmiddellijk is grenzende aan Turkijen, welke ver vooruit in de beschaving boven de woeste volkeren in zijn nabijheid,) een geheim tractaat aangegaan met den Sultan, en staat gereed om bezit te nemen van den Stad door Konstantijn gestigt en waar de nakomelingen van Mahomet sedert vijf honderd jaren hun zetel gevestigd hebben. Waarom zoude nu ons geld en bloed verkwist worden, om te beslissen of de halve *Maan* of het *Grieksche kruis* op den toren van ST. SOPHIA geplaatst word.

Wat hebben wij met Sultans en Czaren te stellen, als zij ons maar niet aanvallen of verdrukken. Intusschen worden alle voorbereidselen voor den oorlog met Rusland door Frankrijk en Engeland gemaakt, een groote vloot wordt te Toulon uitgerust en ons eskader in de Middellandsche zee wordt versterkt en het word duidelijk dat de beide Gouvernementen gereed staan om liever de pacha van Egipte in constantinopel te plaatsen dan de Czar in bezit van dezelve zou komen.

— Berigten van eenige dagen later ontvangen hebbende waarvan wij het volgende mededeelen: in de Liverpoolsche Courant van den 26 December vinden wij als het laatste Londensche nieuws aangemerkt, dat particuliere berigten met de Fransche Post ontvangen de waarschijnlijkheid van een vrede breuk met Rusland in een twijfelachtig licht steld, verder is het algemeen gerucht dat Prins *Talleyrand* de meeste voldoende verzekeringen omtrent de bedoelingen van Rusland jegens het Turksche rijk medegebragt heeft.

DE LOF DER JENEVER.

Indien ooit iemand schreef tot voordeel,
Van iets dat na zij zin of oordeel,
Verdiende een algemeenen lof,
Ik kies hier geen geringe stof.
Laat and'ren in hun Dichten melden,
De roem van Mavors Oorlogshelden;
'k Zal zingende de lof verbreijen,
Apollo, die door uwe magt,
Der Dicht'ren brein vervuld met kracht,
En maakt hun doffe geesten vaardig,
Voorbij trad en aan and'ren smeek,
Om hulp drank, uit een an'dre beek,
Als eertijds, door de Hengstepooten,
Op Helicon is voorgesproten.

O milde *Ceres!* laat uw Graan,
Laat Boomgod, laat uw' vruchten staan;
Kom Graangodes, en milde Gever,
Besproei mij met een glas *Jenever*,
Getapt uit 't allerbeste vat,
Dat immer Keulenaar bezat,
Wil door die vocht mijn geest verlichten;
Versterk mijn Brein, en help mij Dichten,
Gij alle die de Bessen Mout,
Met stukken, vaten, pinten, stoopen,
(De geheele Wereld door) verkoopen.
Beroemde Waterstad aan 't Y,
Rotterdam, Keulsche, Burgerij,
Schiedam Weesp, neem Schiedam behagen.
Dat ik dit Dicht u op kom dragen.
Behoed, bescherm dan voor de Nijd,
Dees' lof die uwen lof verbreid.
Wie lust heeft om zich te vermaken,
Beschouw de Wereldlijke zaken,
Met een gestilt bedaard gemoed,
En zie eens wat *Jenever* doet,
Dan zal hij 't zonneklaar bemerken,
Wat dat hij op den Mensch kan werken.

Hoe dat de Steerman hem bemind,
Wat vreugde in hem den krijgsman vind.
Wanneer hij drinkende gezeten,
Gevaar en moeite heeft vergeten.

De Zeeman op de Pekelplas,
Verkwikt, wanner 't gevulde glas,
In spijt van klippen, winden baren,
Hem speiten dom met doodsgevaren.
De landman, die de Aard door ploegt,
Die zinet verheugd en wel vergenoegd;
En dreigt hem d' arbeid te versmachten,
Jenever geeft hem nieuwe krachten.
Eer ya, Koningen der Aard,
Die zoo veel wond'ren heeft gebaard,
U wierd geluk en heil beschoren,
Toen hij wierd in uw schoot geboren;
Die door zijn hoog verlicht verstand,
Jenever boomen heeft geplant,
En leerde ons Graan met Beijen mengen,
Om zoo *Jenever* voort te brengen.
Uw Zeehen, die het ongepeilt,
Zoo dikmaals hebben omgezeild,
Die Jasons, die door Heldendaden,
Met Gulden Vliezen, rijk geladen,
Weer keerden, vol van roem en eer.

Uw Krijgshen, die door hun geweer,
Met 's Vijands bloed hun daden schreven.
Die hebben u zoo hoog verheven,
Jenever gij, gij gaaft hun moed,
En baarde Europa overvloed.
En gij, vereende Nederlanden,
Wat kust, wat zee, wat vreemde stranden,
Zijn door uw kielen niet bezocht?
(Uw Vrijheid, daar met bloed gekocht,
Zoo vaak betwist in Oorlogs kanssen
Besprongen door de Magt der transsen
Zoo braaf beschermd in 't open veld,
Ten kosten van zoo menig Held),
Hebt gij tot nu toe, door zege op zegen,
Zoo wel behouden als verkregen,
En op hunn' Lijken, na het gevecht,
Uw zegen teekens opgeregt.
Noch rooken Vlaand'rens gronden,
Van 't bloed gestort, uit Helden wonden,
Door 't zwaard der dapp'ren Bondgenoot;
Noch zijn de lije en schelde rood,
Noch 't veld bezaaid met menschen been,
Noch heuvelen, daar men voorheen,
Op donderde met grot kanon,
En sterke vestingen verwon;
Van al dat glorierijk bedrijven,
Moet men geen kleinen lof toe schrijven,
Jenever, want waar ooit een Tent,
Wierd in de Vlaamsche grond gepent.
Waarooit van Voetknecht, Paard,
Wagen, Geschut, Kruid, of Kogels,
[wierd gehoord.
Jenever was alom het woord.

De Duitscher riep tot zijn Confrater,
Herr Broeder had er wecheler water.
Zoo sauft ein mahl auss deinen Fles.

De Engelschman die riep, Lordbles,
Here is *Jenivi* En de Schotten,
Die zoopen als de water rotten.
De Deen, de Onger, de Husaar,
Elk zoop gelijk een Toovenaar
De Nederlander riep: *Jenever*,
Jenever, die heeft kuit en lever,
Die maakt ons moedig, vrolijk, blij;
Weg kaas en brood dat 's stoeperij,
Weet gij wat Frankrijks magt dee wijken?
Ik zal het u eens klaar doen blijken.

De Franschen voerden in haar trijn,
Niet als de Franschen Brandewijn,
Omdat men in der Fransche landen,
Niet weet van het *Jenever* Branden,
Jenever d' onze braven gasuw
En het is niet buiten der bedenken,
Dat dit der Franschen moed kwam krenken;
Want Frankrijk dapp're Oorlogmagt,
Was eer de Wereld door geacht,
En hun geduchte Oorlogsvanen,
Verbleekten Mekka's halve manen.

Uw zeeman, die een weinig hout,
Zijn schat en leven toevertrouwd,
Die Oost en West, en Zuid en Noorden
U te huis brengt, binnen zijne boorden
Die daar zijn schat haar vlam uitbraakt;
U Vorsten over Vorsten maakt,
Oost-Indische Maatschappij,
Wat nu dat de *Jenever* beijen.
Uw zeevaart tot aan 's Wereld end,
Bij brengen, is u best bekend,
Wat schip zou van de wal afsteken,
Indien 't *Jenever* kwam te ontbreken?
Des zeemans allerbest kompas,
Is een gevult *Jenever* glas,
Zijn Graadboog kan hem niet bedriegen;
Zijn gissing die kan nimmer liegen,
Wanneer hij drinkende opwaarts ziet,
En zoo de zon en starren schiet,
Jenever doet hem alles weten
Die wijst hem hoogte, lengte, breette,
Die zeekaart wijst het allerbest;
Jenever is het oost en west.
Dus roemen, met geen minder reden,
De Burgerij der opdragt steden,
Jenever zuil van hunnen staat;
Jenever hunne toe verlaat.
Zijn duizend Steden met hunn' Wallen,
De oudheid niet ten deel gevallen?
Zoo lang de Besse leeft, Keulen leeft,
Rijnbeek, zoo lang 't *Jenever* geeft;
Schiedam, zoo lang uw Haartsteen
Blift gij behouden door uw stoken.
't Klein Weesp roem van 't Vaderland
Is onvergankelijk door zijn brand.
Zie Amsterdam zie wat Paleizen,
Uit drek, op 't varkers eiland rijzen;
Voorheen een wildernis gelijk;
De magre varkens tot een wijk.
Gij Burgerijen tree mij nader,
Ontdekken wij den waren ader;
Waaruit die groote welvaart spruit;
En kom met mij dan tot besluit.
Geen Ambachtsman met naam te noemen;
Of hij zal de *Jenever* roemen;
De Timmerman klaagt zijn bijl;
Te stomp is; en zijn maag te rijl;
Dat hij te slap valt onder 't werken;
Kon hem *Jenever* niet versterken.
De Metselaar klaagt dat de steen;
En kalk niet hechten wil op een.
De Smit klaagt over vuur en vonken;
Eer hij *Jenever* heeft gedronken,
Kladschilder klaagt dat zijn Colour;
Geen glansen geeft op plank of deur
Ik kan niet bakken zegt de Bakker;
Ten zij ik eerst een brave zakker;
Stuur door mij keelgat na mijn maag;
De Arbeiders aan de Waag;
Die klagen dat hun leden stram zijn.
Hetzelve zegt de Kruijer mee;
De Drukkers zetten C voor [illegible]
Het is onmogelijk dat de Wever;
Kan werken zonder de *Jenever*;
Droogscheerder, Spinder, [illegible]
Die klagen over wol en schaar;
Geen sleper kan zijn Paard regeeren;
Zoo hij *Jenever* moet ontberen;
De binnen schipper roept op 't veer;
't Sa mannen wakker in de weer;
Hebt gij uw flesschen vol doen maken?
Dan kunnen we onder weg eens kraken
't Gild van Crispijn en Crispinaan;
Dan zou geen hand aan d' arbeid slaan;
Ten zij hunne zwart pikte draden;
Gesmeerd, glad gingen door de naden.
De Pottebakker zegt de aard;
Zit in mijn keel en om mij baard;
Kom laat ons eens *Jenever* zuipen.
De Kuiper zegt hij kan niet knipen;
Klaagt over dissel dieg en bies;
De Hospes in het Gulden Vlies;
Zegt, zoo ik langer zoo moet tappen
Zoo moet Ik na Vriezen stappen;
En zoo klaagt ieder een zijn leed.
Laatst klaagde mij een braaf Poeet;
Dat hij geen vaarzen meer kon Dichten;
Ten zij *Jenever* hem verlichten.
De Scheurbuik die in Nederland plaagt;
Die wordt het allerbest verjaagd.
Wanneer men Lepelblaen in flesschen,
Zet op de geest van Mout en Bessen,
Jenever helpt ons van 't Graveel,
En van de Extr' oog in de keel.
Een vriend, die in de Artzenijen,
Gepromoveert is binnen Leijen,
Die heeft mij hier in onderrigt,
Dach wijl ik voor aan heb gezegt,
Dat ik den lof maar zou beschrijven
Zoo zal ik 't hierbij laten blijven.

(*Ingezonden door den heer* D. J. PINTO)